

Nieuws uit de afdeelingen.

DE VECHT EN OMSTREKEN. — In de Januari-vergadering gehouden te Baambrugge, ten huize van collega OTTEN, is in deze nagenoeg voltallige bijeenkomst uitvoerig gesproken over de voor- en nadeelen van de consultatie-bureaux voor gezonde zuigelingen op het platteland. De aanleiding hiertoe was een brief van het Utrechtsche provinciale Bestuur der Vereeniging tot bevordering der Hygiëne van moeder en kind aan één lid van den kring, aan wien dit bestuur vroeg leider te willen zijn van een consultatiebureau, in zijn dorp op te richten. Dit lid bracht deze brief ter sprake in een afdeelingsvergadering, waarop de vergadering besloot dit schrijven in handen te stellen van den afdeelingsraad en dezen te vragen hierover aan de afdeeling verslag uit te brengen; hierna zou de quaestie dier bureaux in de vergadering besproken worden. Dit kon daarom ook zoo goed gebeuren, omdat onze kring onder zijn leden ook een bestuurslid telt der provinciale vereeniging.

Ik acht het van genoegzaam belang zoowel voor de andere geneesheeren op het platteland, als voor de vereenigingen als de bovengenoemde om het gesprokene en beslotenen mede te deelen,

Het komt hierop neer,

De voordeelen der z.g. praeventieve geneeskunde zijn ons bekend; ook op het gebied der zuigelingenverzorging; ook bij ons wordt er naar gestreefd. Bij het beoordeelen der resultaten van de hiertoe elders opgerichte consultatiebureaux past de gewone omzichtigheid, noodig bij het bestudeeren van statistieken. Van de factoren waarmede men moet rekenen mogen alleen vermeld: woning, aard der bevolking, grootte der gezinnen, ziekten als tuberculose en lues, ontwikkeling en beschaving. Bij vergelijking van de toestanden thans met die van bijv. vóór 10 jaar moet niet het post met het propter verward worden; wij noemen slechts den invloed van de pers, de radio, de vroedvrouw, de wijkzuster, met alle bescheidenheid ook die van den gewonen huisdokter. Daartoe zij ook in overweging gegeven om met talent en voorzichtigheid te vergelijken den toestand in streken met en zonder consultatiebureaux.

In onze vergadering meende men nagenoeg eenstemmig, dat de nadeelen, noodzakelijk verbonden aan de instelling van één of meer consultatiebureaux, die in afzienbaren tijd door den gewonen dorpsdokter zonder betaling zijner diensten geleid worden en kosteloos voor de moeders met hun zuigelingen toegankelijk zullen worden gesteld, grooter zijn dan de voordeelen.

Die nadeelen zijn de volgende:

1°. De *geldelijke* bezwaren zijn gering, omdat de regeering via de provinciale vereenigingen rekent op de bereidwilligheid der dorpsartsen om hun talenten en hun tijd, zoo noodig ook hun spreekkamer c. a. ongeveer kosteloos ter beschikking te stellen.

2°. Het *gevaar voor het welzijn der gezonde zuigelingen* is iets grooter. Reeds thans wordt het consultatiebureau niet al te slecht nagebootst (misschien is hier ook sommige namaak mooier dan echt, zooals TREUB eens na een algemeene vergadering te Groningen beweerde, toen hij een student, die een meisjesrol in een klucht vertoonde, complimenteerde); reeds thans wordt vrij veelvuldig in onzen kring in samenwerking met de vroedvrouw, de wijkzuster en de moeders, door weging, door regeling der voeding, door algemeene hygiënische voorschriften, door zij het ook wat onregelmatig bezoek van gezonde zuigelingen enz. getracht de voordeelen der prophylaxis practisch aan de zuigelingen te verschaffen, waarbij het niet noodig is de kleintjes *door weer en wind op een te voren bepaalden dag en uur* naar het bureau te torschen.

3°. Wanneer de dorpsdokter laten wij zeggen ééns in de 14 dagen (vaker is onnoodig, want men vergete niet, dat het *aantal* menschen met wier gezondheidszorg zich de dorpsarts heeft te bemoeien, klein is) het bureau leidt, is dit een *achteruitgang bij thans*, immers de doktersfondspatiënt kan dagelijks zonder kosten bij hem

terecht; de particuliere patiënt ook dagelijks; maar moet betalen, wat niet onbillijk lijkt. Daarenboven op zijn spreekuur behoeft hij niet angstvallig te vermijden om advies te geven ten behoeve van den *zieken* zuigeling, zooals gebiedende eisch is voor den leider van het consultatiebureau, (stel u ook eens voor wat een belachelijkheid: een moeder, die bijv. een half uur ver weg komt bij haar eigen dokter op het consultatiebureau; deze constateert een ziekte en zegt: „Komt u nu morgen ochtend op mijn spreekuur, dan zal ik u daar raad en hulp verschaffen !”) neen op het spreekuur kan hij volledig zijn functie uitoefenen.

Terloops is in de vergadering ook de vraag aangeroerd, of men een zuigeling, die niet groeit, gezond of ziek noemt, als men meent dit niet groeien door een bepaalde verzorging te kunnen bestrijden. Men werd het hier niet over eens, maar liet dit verder „zwellen”.

4°. In onzen kring acht men *het bestaan van goede collegiale verhoudingen* een algemeen gezondheidsbelang. Loopen deze ook gevaar? Gelukkig kunnen zij tegen een stootje. Toch was de algemeene opvatting, dat ook bij het oprichten dier bureaux voorzichtigheid uiterst noodzakelijk was en gevaar niet *steeds* te voorkomen.

Door het publiek wordt onwillekeurig een zekere primeur in den leider gegoocheld — de advertentie van het consultatiebureau in een plaatselijk blaadje, bevattend o. a. den naam van den leider, gedrukt te midden van D. D. D. abdijstroop, een somnabule, gaf een misschien wat overgevoelig lid toch een viezige sensatie — dan een dorp met 2 of 3 geneeskundigen, van wie één of twee of soms ook alle drie consultatiebureauleiders worden, leek wat onwennig... en er was ook nog al wat gemompel over de gevaren, waarin de leider zich begaf, voor het altijd goed toepassen van den noodzakelijken tact.

Om al deze redenen besloot het aangezochte lid het verzoek, de leiding van een consultatiebureau op zich te nemen af te wijzen, terwijl de vereeniging een beknopt overzicht ontvangt van het behandelde in de kringvergadering.

De publicatie in het *Tijdschrift* moge ook als bijkomstig resultaat hebben, dat de collega-voorzitter eener groote vereeniging in een naburige provincie, als hij in het openbaar zijn teleurstelling te kennen geeft over het moeilijk doordringen van de consultatiebureaux in zijn provincie op het platteland, kennis neemt van de m. i. zeer nobele redenen, welke die collega's bewust of onbewust kunnen hebben geleid, hij zal dan zijn afkeuring in een anderen vorm kunnen kleeden en het gevaar ontloopen, dat men hem zelotisme aanwrijft of, moderner, spot: „Elias weet het beter!”

Loenen aan de Vecht, 19 Januari 1930.

L. L. POSTHUMA.